

hos os vælges til Landsthinget og Folkethinget, vælger man der til Senatet og Repræsentantkammeret. Der er ogsaa der den Bestemmelse, at Finantsloven skal først komme til Repræsentanthuset. Naar man nu seer Udviklingen der, vil man finde, at fra 1830—1847, i samfulde 17 Aar, har Senatet stadigt klaget over, at det fik Finantsloven saa sildigt til Behandling, at der ikke levedes det Tid til den tilbørlige Indflydelse paa Finantsloven, som tilfom det. Jeg troer, at dersom Landsthinget vilde gaae ind paa Detaillen af Finantslovens forskjellige Bestemmelser, vilde vi her komme til det samme Resultat. Vi vilde nemlig komme til at indsee, at det ikke vilde lade sig gjennemføre, naar der er saa kort Tid levet os til at behandle Finantsloven. Jeg troer ikke, det gaar an saaledes at opstille den Sætning: vi behøve ikke at gaae denne Lov saa nøie igjennem som andre Love, thi den er meget nøiagtigt gjennemgaaet af Folkethinget. Jeg troer ikke, at det er en Grundsaetning, som Landsthinget kan opstille. Med Hensyn til de Exempler, som jeg før anførte, skal jeg ikke komme ind paa Realiteten, ligesom jeg, saavidt jeg veed, heller ikke før yttrede mig om Realiteten. Jeg gjorde kun opmærksom paa, at der i de to Exempler, som jeg anvendte, frembød sig to meget vigtige finantsielle Principer, hvorom der ikke havde fundet nogen Debattering Sted, men hvorom det kunde være meget vigtigt for Thinget at udtale sig. Jeg skal ikke her gaae ind paa Realiteten. Jeg skal kun, forsaavidt den meget ærede Justitsminister har bemærket, at det vilde komme forsilde, yttre, at jeg seer ikke, at det kan forhindre Landsthinget fra at udtale sin Mening, naar det fandt det hensigtsmæssigt. Iøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at, forsaavidt Spørgsmaalet her nu er om strax at nedsætte et Udvalg, da har jeg ikke derom yttret mig. Jeg har blot henledet Opmærksomheden paa, at jeg meente, at der vel kunde være Tilfælde, som kunde give Landsthinget Anledning til at nedsætte et Udvalg, uden at det absolut skulde være de Tilfælde, som bleve nævnte af den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Valgkreds (Andræ). Jeg skal derfor, da jeg troer, at Hensigten med at

nedsætte et Udvalg vil kunne naaes ved at nedsætte det før Sagens 2den Behandling, stemme mod, at der nu nedsættes et Udvalg.

Dreier: Jeg skal ikke modsig den ærede 2den Landsthingsmand for 6te Kreds (Bardensfleth), naar han mener, at det er de Medlemmers Pligt, som maatte blive valgte til et Udvalg, at blive her tilstede. Det er vistnok alle Medlemmers Pligt at blive tilstede, saa længe der er Noget at forrette; men jeg troer dog, at Hensigten med en Afbrydelse af Forretningerne, forsaavidt en saadan finder Sted, er at give Medlemmerne Leilighed til at benytte den.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sattes det under Afstemning, om der paa Sagens nærværende Trin skulde nedsættes et Udvalg, og ved den paafølgende Afstemning, der foretoges ved Ravnepraab, da der ved den første, paa sædvanlig Maade stedfundne, Stemmegivning afgaves 20 Stemmer for og 21 mod et Udvalgs Nedsættelse, blev det, som det af Nedenstaaende vil sees, med 23 Stemmer mod 22 vedtaget, at et Udvalg skulde nedsættes.

Ja:

Bardensfleth; Bergsøe; Blume; Borgen; Boserup; Holst; Jørgensen, D. F. C.; Krarup; Larsen; Lemmich; Lundsteen; Lüttichau; Madvig; Moltke; Nyholm; Petersen, J.; Rosenkrantz; Schulin; Simony; Sørensen; Tang; Tillisch; Unsgaard.

Nei:

Andræ; Bjerring; Christensen, B.; Christensen, C.; Christensen, J.; Clausen; Dreier; Hansen; Holberg; Johansen; Jørgensen, A.; Jørgensen, S.; Kirck; Knudsen; Krabbe; Leuning; Mortensen; Nielsen; Nørgaard; Pedersen, Jens; Thalbitzer; Westfely.

Fraværende:

Andersen; Friis; Jørgensen, P. C.; Lange; Øvst; Schroll.

Formanden: Jeg tør maaffke forvente et Forslag om Antallet af Udvalgets Med-